

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 3 sierpnia 2018 r. – La Quadrature du Net, French Data Network, Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs, Igwan.net / Premier ministre, Garde des Sceaux, ministre de la Justice, Ministre de l'Intérieur, Ministre des Armées

(Sprawa C-511/18)

(2018/C 392/10)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: La Quadrature du Net, French Data Network, Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs, Igwan.net

Strona pozwana: Premier ministre, Garde des Sceaux, ministre de la Justice, Ministre de l'Intérieur, Ministre des Armées

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy obowiązek uogólnionego i nieodróżnionego przechowywania danych nałożonego na dostawców usług w oparciu o przepisy upoważniające zawarte w art. 15 ust. 1 dyrektywy [2002/58/WE] z dnia 12 lipca 2002 r. ⁽¹⁾ należy uważać, w kontekście poważnych i trwałych zagrożeń dla bezpieczeństwa narodowego, a zwłaszcza zagrożenia terrorystycznego, za ingerencję uzasadnioną prawem do bezpieczeństwa osobistego zagwarantowanym w art. 6 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i wymogami bezpieczeństwa narodowego, które leżą w zakresie wyłącznej odpowiedzialności państw członkowskich zgodnie z art. 4 Traktatu o Unii Europejskiej?
- 2) Czy dyrektywę z dnia 12 lipca 2002 r. odczytywaną w świetle Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza ona środki ustawodawcze takie jak środki gromadzenia w czasie rzeczywistym danych dotyczących ruchu i lokalizacji określonych osób, które, choć wpływają na prawa i obowiązki dostawców usług łączności elektronicznej, to jednak nie nakładają na nich szczególnego obowiązku przechowywania danych tych osób?
- 3) Czy dyrektywę z dnia 12 lipca 2002 r. odczytywaną w świetle Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że uzależnia ona we wszystkich przypadkach prawidłowość procedur gromadzenia danych dotyczących połączeń od wymogu informowania osób, których dane dotyczą, kiedy taka informacja nie może już zagrozić dochodzeniom prowadzonym przez właściwe organy lub czy takie procedury mogą zostać uznane za prawidłowe w świetle wszystkich innych istniejących gwarancji proceduralnych, skoro gwarancje te zapewniają skuteczność prawa do środka odwoławczego?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/58/WE parlamentu europejskiego i rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (Dz.U. 2002, L 201, s. 37).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 3 sierpnia 2018 r. – French Data Network, La Quadrature du Net, Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs / Premier ministre, Garde des Sceaux, ministre de la Justice

(Sprawa C-512/18)

(2018/C 392/11)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: French Data Network, La Quadrature du Net, Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs

Strona pozwana: Premier ministre, Garde des Sceaux, ministre de la Justice

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy obowiązku uogólnionego i nieodróżnionego przechowywania danych nałożony na dostawców usług na podstawie przepisów upoważniających zawartych w art. 15 ust. 1 dyrektywy [2002/58/WE] z dnia 12 lipca 2002 r. ⁽¹⁾ należy uważać, biorąc pod uwagę gwarancje i kontrole towarzyszące następnie gromadzeniu i wykorzystaniu tych danych o połączeniach, za ingerencję uzasadnioną prawem do bezpieczeństwa osobistego zagwarantowanym w art. 6 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i wymogami bezpieczeństwa narodowego, które leżą w zakresie wyłącznej odpowiedzialności państw członkowskich zgodnie z art. 4 Traktatu o Unii Europejskiej?
- 2) Czy przepisy dyrektywy [2000/31/WE] z dnia 8 czerwca 2000 r. ⁽²⁾, w związku z art. 6, 7, 8 i 11 oraz art. 52 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że pozwalają one państwu na wprowadzenie przepisów krajowych nakładających na osoby, których działalność polega na oferowaniu dostępu do usług internetowej komunikacji publicznej oraz na osoby fizyczne lub prawne oferujące, nawet nieodpłatnie, do publicznego udostępniania za pomocą usługi internetowej komunikacji publicznej, przechowywanie sygnałów, tekstów, obrazów, dźwięków lub wszelkiego rodzaju wiadomości dostarczonych przez odbiorców tych usług, obowiązek przechowywania danych umożliwiających identyfikację każdego, kto przyczynił się do stworzenia treści lub części treści usług, których są usługodawcami, aby organ sądowy mógł, w razie potrzeby, zażądać ich przekazania w celu egzekwowania przepisów dotyczących odpowiedzialności cywilnej lub karnej?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/58/WE parlamentu europejskiego i rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (Dz.U. 2002, L 201, s. 37).

⁽²⁾ Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz.U. 2000, L 178, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresní soud v Českých
Budějovicích (Republika Czeska) w dniu 7 sierpnia 2018 r. – RD / SC**

(Sprawa C-518/18)

(2018/C 392/12)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Okresní soud v Českých Budějovicích

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: RD

Strona pozwana: SC

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 3 ust. 1 akapit drugi lit. b) rozporządzenia (WE) nr 805/2004 ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady należy interpretować w ten sposób, że za bezsporne uznaje się roszczenie, o którym rozstrzygnięto po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, jeżeli ani pozwana, która uznała swój dług przed wszczęciem postępowania, ani jej kurator nie wzięli udziału w rozprawie i nie podnieśli żadnych zarzutów w toku postępowania?

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 143, s. 15.
